

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z odwołania D. L.-P.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 21 września 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć

z sześciu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w C.,

ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 274,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 21 marca 2019 r.,

**1. odracza posiedzenie do czasu ustosunkowania się przez
Krajową Radę Sądownictwa do wniosku Odwołującej się z dnia
14 marca 2019 r. o odroczenie posiedzenia Sądu Najwyższego w
niniejszej sprawie;**

**2. wyznacza Krajowej Radzie Sądownictwa tygodniowy termin
na zajęcie stanowiska odnośnie wniosku Odwołującej się o
odroczenie posiedzenia;**

**3. nowy termin posiedzenia postanawia wyznaczyć z urzędu
po upływie terminu określonego w pkt. 2.**

UZASADNIENIE

Uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 21 września 2018 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na pięć
z sześciu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w C.,

ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 274, przedstawiono Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w C. Pani M. I. B., Pani A. H. K., Pani I. M. Ł.-W., Pana P. P. i Pani B. T. S.. Tą samą uchwałą Krajowa Rada Sądownictwa nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w C. Pani I. B., Pani D. L.-P., Pana M. T. N. i Pana D. W. P..

Uchwałę tę w całości zaskarżyła w dniu 3 grudnia 2018 r. Pani Sędzia D. L.-P., formułując wobec niej szereg zarzutów naruszenia prawa materialnego i przepisów postępowania oraz domagając się jej uchylenia w całości i przekazania sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania. Jednocześnie Odwołująca się sformułowała - w oparciu o przepis „art. 44 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w związku z art. 388 § 1 i 2 k.p.c.” - wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały, motywując to tym, że jego celem jest „zabezpieczenie postępowania przez umożliwienie wykonania innej decyzji niż w zaskarżonej uchwale”. W odpowiedzi na odwołanie (datowanej na dzień 11 stycznia 2019 r.) Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa podniósł, że cyt. „oczekiwane przez Odwołującą się zabezpieczenie następuje [...] z mocy prawa - zgodnie z brzmieniem art. 43 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa ‘uchwała Rady staje się prawomocna, jeżeli nie przysługuje od niej odwołanie’. Zatem wniesienie odwołania przez któregokolwiek z uczestników postępowania wstrzymuje, w odpowiednim zakresie, jej prawomocność i tym samym jej wykonanie do czasu uprawomocnienia. Dlatego też brak jest podstaw do składania wniosku o zabezpieczenie żądania procesowego. Nieznajomość tej powszechnej zasady prawa procesowego przez odwołującą się może przemawiać za trafnością nieprzedstawiania jej kandydatury z wnioskiem o powołanie”.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2019 r. Sąd Najwyższy odrzucił wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa.

W piśmie z dnia 14 marca 2019 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego 18 marca 2019 r.) Odwołująca się wniosła o cyt. „...odroczenie posiedzenia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2019 r. w związku z trwającymi postępowaniami przed Trybunałem Konstytucyjnym, który odroczyl rozprawę do 25 marca 2019 r. i

postępowaniem przed TSUE wywołanym pytaniami prejudycjalnymi NSA w sprawie II GOK 2/18. Oba postępowania dotyczą Krajowej Rady Sądownictwa i oceny zachowania zasady równowagi instytucjonalnej władzy ustawodawczej i sądowniczej w kontekście konstytucyjności wyboru członków KRS u. Ewentualne orzeczenia bezpośrednio rzutują na ważność procesu nominacyjnego w niniejszym postępowaniu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Odwołującej się (niezależnie od tego, że jego uzasadnienie prawne jest nader lakoniczne i ogranicza się w istocie tylko do przytoczonego wyżej fragmentu, nie przedstawia się w nim żadnej szerszej argumentacji prawnej mogącej przemawiać za celowością i potrzebą „odroczenia” postępowania w sprawie), gdyby miał zostać przez Sąd Najwyższy uwzględniony mógłby wywołać daleko idące skutki procesowe, odsuwając moment ewentualnego uprawomocnienia się zaskarżonej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa na wiele miesięcy. Przed podjęciem dalszych rozstrzygnięć nieodzowne jest więc wezwanie strony niniejszego postępowania - Krajowej Rady Sądownictwa - do odniesienia się do wniosku Odwołującej się i zajęcia w tej sprawie stanowiska. Po ewentualnym zajęciu stanowiska przez Krajową Radę Sądownictwa w określonym przez Sąd Najwyższy terminie możliwe będzie podjęcie stosownych decyzji procesowych odnośnie dalszego biegu postępowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.